

Făltiveni năma! poate fi înjăgat de prejădiciii săș de a rămănea indiferentă la gătăl zăși oare kare bon-tonă. — Femeile mi fetele escelează în toalete, mi mărte aș priimit kiar o bănă edșkanie... Avrăm tre-kă ne lîngă dînsa nerădikănd oki asăna ei, ka kăm n'ar fi fost kănoskăt-o niyă odată. — Jăna fată, pre-kăm e seksăl kare nă poate sșferi tot ăe nă e poetik, kare nă poate izbi tot ăe nă e roze, frămșege, gătș, amorș, mi armonie, înfășmă o kătătără nemăldămă kare zăcea mărte lăkrărî mi kă din mină a-ăela este otărăt a nă 'l măi lăa de bătbată... El nă-răse dinaintea okilor ei greșș, demăngată, kiar ză monstră. Bătărîl ei tată, ka omăș potolită mi kă kănoștingă de lăme, voi să akonere lăkrările prin vorbă, însă ea îl răgă daka se va nătea să nă 'l măi priimeaskă pînă kasă.

Ama dar Avrăm trekăse ne lîngă ei kă oki în josă, fără a le zăce o vorbă, mi giind kă o mără pălpăna gherokălă ka să i akonere mărte lăkrărî, măi ales kă înăenăse a se zări prin rătăra panta-lonilor o pătăvikă din kămașă sa neagră ka pătăkăra, de kare nă se premenise de kăte-va sătămăni.

Aăeasă întămplăre a fost pētră el o kalami-tate!.. Plekă dar de akolo nekăjit, dăpă ăe imă prinse kăăisla mi o năse ne kană, kătătănd kăt măi îngrabă să se depărteze, să skane de tristă aăelăspektaklă. Atăuă el fă vătăt de partikălară, ăel ăe se pătrea kă tokmăi avea nevoe de el.

Păăin îi pătă partikălarălă daka jidovăl măi ginea mīnte de săena mi înjăriile ăe i le zisese kă dăză-zăă de zile înainte.

— Jidove! îi vorbă aăesta, am nevoe de dăză

sste de galbeni, pozi se m̃ imp̃r̃m̃zi? Igi voiș da
viñi-zevi profitiș; — în sorokș de o l̃ñt.

Partiklărilor kă cea mai mare neputzare promitea
procente kăt de mari nămaî să găsiască cine să 'l
îmbrămște...

Avrăm zise akum întemnițarea netrekăză că și
minșă îndurată, mi se puse a căsăta bine ce se
răspundă.

— Hai! acum e timpul, zise el în sine, să î
adsk aminte kă peste pşdine zile îi voiş înfrunpa
poligile al kşrora terminş eşnirş.

— Kokonșle Paris! dămneata ai s'ni plătenti
dozș mi cinci sște galbeni pe polige, mai daș mi
ayeste dozș sște de galbeni kare le veri, nșmai sș
am de la dămneata kimligș o sștș la sștș!..

— Țe sună țiș jidove, ai înebănit? De unde ai
țiș polide de la mine? întrebă Paris flegmatică.

— Nə te sənəyə kokonəle Paris! — kənomli is-
kəlitəmə mətəle?

— Le ai aspruții? aduogă Paris.

— Negremit!.. гѣспѣнсе Аврѣм.

III ei skoase kə mare anrindere noliġile ɥe le
avea ġnkise ġntr'ən portofoliə, ne kare le arətə ləi
Paris.

Partikularul lăz poligile în mănă, se zice la ele
sbîrui pînă din nasă, se zice bine la sîbsemnăţăţ
viti data de pe dinsele, apoi skouînd în memorială
din poznaş-î, pe care îl răsfoi iste: — gine, zise el,
o să grăseşti pe Drakş kş poligile astea! — A fost
mi la Amer, şukîş-ţăş din lasi, vine-va kş dinsele, dar
el le a răsîns kş sînt ulastografe. De le vei arăta
şnde-va, te bag în kriminală!..

— Vaî! kokonşle Paris! am nşmşrat banî pentru ele, zoş! pre legea me!..

— Lasş akşm asta, îmî trebşe doşş şşle de galbenî kş am şş kşmpşrş o pşreke de armşsarî prea eftenî mi bşnî.

— Zoş! pre legea me! am nşmşrat banile mele!.. adşogş zarafşl fşkşndşse palidş la faşş ka mortş. — Vaî! banile mele!.. mi kşnd zise aşeste vorbe se învîrtî pşmîntşl în lokş kş dînsşl mi kşşş josş viîndş-î amedealş.

Negşşitorşl de kaî nşse mşna ne el ka şş'l şşie vşşşnd kş kade, mi strigş nşmaî de kşş şn fevorş şş î adşkş o kofş kş apş reşe şş î toarne ne kanş; dar partikşlarşl îmî întoarşe şnatele mi se denşrtş kş şea mai mare nenşşare.

Deştentşndş-se Avrşm dîn aşeaşş amedişalş şe îî venise ka şn felş de atakş, plekş reşede şş aşle şnde este gasda aşelşî Gr'gore kare îî vîndşse poligile. Priş samsariî jidovî nş îî fş greş d'a aşla.

Mergşnd la dînsşl nş 'l gşşî akaşş, dar vşşş aştentşnd la şma lşî ne o jşnş fatş îmbşrkatkş înt'r'o rasş. Kşş mirare konrinse ne jidovş rekşnoskşnd în fisionomiea aşestşî fete ne Maria, şika partikşlarşlşî.

Avrşm şotşrî şş denşşşie poligiei ne aşel omş ka ne şn îlşarş, ka ne şn plastografş.

Îlekş dar reşede şş gşşîaskş ne Altş avokatşl, şş se konsşlte kş el kşm şş ninşe lşkrş. — Dele Diavolişor în inima lşî, ne kşnd se dşşea, ne partikşlarşl, ne varş-sa Lîna mi ne bşrbatşl eî, a kşrora vedere de dimineadş îî aşşgase prea mult mşniea mi 'l fşkş, înt'r'şn momentş, de orbire şş nşmere banî,

nșmaî kș skopș de rșbhșnare, fșrș a mti țe fșvea; — mî de mî nșmșrase nșmaî a ținșia parte din sșma konșinsș în polișe, era destșl de mșlșî bani ka sș simșș o așia mare pagșbș... Pentș ținșî în viaga lșî s'a întșmșlat sș fie el înmșelat. — Se konsola înșș kș va face mî 'n așeasta țe a fșkșt kș altele mșlte ka sș nș neardș.

De așî vine zikștoarea kș jidovșl mî kiar kșnd îl vezî perșșnd el kșșntigș. — Dș șna mî iș o sșșș!..

În o parte a orașșlșî, kam snre.sșdș, se aflș o kasș veke de o formș orientals, nș departe de biserika Sșntș Ilie, patronsî iarmarokșlșî... La faga așestor kase este nșșș o înșemșie veke: *Hotel de Moldavie*.

Maî mșlte kamere, kș o kșrtișikș mî kș șn gradîș vekîș de skșndșrî mî kam nșlekat la o parte, sînt de înkiriat nentșș pasagerî kari mereș se.skimbș kșt timșș șine iarmarokșl.

La intrata dar în așest birtș se afla Maria mēșșnd tristș ne o lavîșș. — Ea era perdșș în kșgeșșrî, onrîndșse ka sș se repășse șn momentș de ostēniala țe o simșșse. Toșî streini kari intraș mî eșmăș de prin apartamentele lorș nș treșeăș ne lîngș dînsa fșrș sș le atragș bșgarea de seamș, saș fșrș a vedea kș mirare ne așeastș sșrorș emîșș din monastire.

În timșșl așestșî tîrgș, șind lșmie prea-mșltș, nș se face atita bșgare de seamș ține de șnde e mî kșm a venit. —

Konila înșș avea okî roșii ka kșm vșrsase la kșime; — de mî kîșșl ei înkș departe de a fi vestejitș

prin arzătoarea sfflare a sferingelor, inima ei ascundeă dureri ce mi le potolia numai plângând. Fiind ea în această stare, vîrș de la șma din fîndș kă intră șn omș a kărsia fisionomie îi era prea bine kănoskăș, dar portel sșș îi era streinș; ea rēmase șșrnirins mi estasiatș; inima-î în avel momentș bătș.

Acest omș era Grigore, cel ce lepdase de pe dînsel rasa frăgiorelșî din monastire mi 'mi kēm-părase din niagș cele mai elegante rëndșrî de investmintșrî. — El avea înfrășmarea șnșî baronș.

Maria skoase șn pînătș fșrș voea ei.

El fș onrit șn minșt dinainte-î konrins de șn estasș vșzșnd-o, dar temșndș-se sș nș 'l observe çine-va din çei kare okșna așele kamere, trekș înainte, arștșnd ka kēm n'ar kșnoamte-o.

Maria deskizșnd okîi înkș odatș de a 'l privi bine, pșrș kș îi trekș șu ferș reșe prin inimș. Se lșș dșpș el pentrș a 'l ajșnge, dar pșterile o pșrșsi mi kșzș josș.

Grigore emind în kșrtea birtșlșî zise vizitșlșî ștș sș gșșeaskș kaii, sș pșe çamșrile ne ei, kș dșpș o jșmștate orș vor pleka la drēmș.

Maria abea se tșrșse pînș la șma din fağș pen-tș a 'l mai privi înkș odatș kșnd va emi.

Grigore intrș în kamșra çe o pșnea kș kirie d'alștșrî, mi anoi emi sș keme ne birtșșidș, kare era o femeie groasș mi kam çikșlitoare, sș î fakș sokoteala mi sș se desfakș de la xanș.

Birtșșida tokmai linșea atșnș. El plekș sș iasș pe noarta desure stradș. La noartș eraș grșmșdite din întșmularo nimte kșrșge kș fînș kare barikadase emșrea din kșrte. Fș dar silit sș se 'n-

toarne iarăși prin sâlduri, unde Maria îl aștepta. Fără voce își căută atunși să se oprească dinaintea ei mi să o întrebe.

— Mario! nu te konomteam kum stai gemșit ne ayea lăvicoară askansă la întănerikă! — dar kum sa' întămplat să vii, Mario?

— Văz Grigore! înțeleghă akă kare unde e mi țe omă ai fost! — Trebăeam să mtiș ayeasta atunși kănd jărai ne Dămnezeș mi ne tot țe ai skșmăș în lăme!.. răsponse Maria aprinsă la față mi înecat de sșșșine.

— Mario nu fii nebun! adăogă Grigore, de unde să mi fi trekst prin minte kă țe vei veni la Fălticeni! Sșșne kă ține ai venit, mi țe treabă ai avut ai?.. Emti venit kă niskai-va mai?..

— Am venit nșma! pentră ka să te întăleskă: am venit singur, răsponse Maria.

— Singur ai venit de la Neamș?

— Am venit kă maișile neste mșngi pșut la monastirea Rșuka. — De akolo mtiind kă Fălticeni sînt aproape, am plekat singur mi ne drșmăș am întăluit niște kărșde kă fînă, kă kare am venit nînt ai?..

— Nenorocit Mario! zise el.

— Bine ai zis, sînt nenorocit kă m'ai făkst să fiș ama! adăogă Maria kă mai mare dșrere.

— Ei bine akum, Mario?

— Akum pentră kă te am văzst mi m'am înkredingă, voiș merge să 'mi kșrm zilele arșukăndșm în iazsi țe 'l am văzst kănd intrăș, în orăș.

— Mario, țe zici? adăogă Grigore făkănd niște oki mari.

— Atita râmîne pentră mine!.. răsponse jşna fată deşnerată.

Grigore temîndu-se de vre un skandalăş, înţelegînd nîmă la ce grad mergea nebaşnea saşă desşnerăgiea ei zise:

— Linişteşte-te, mi trageşte mal la o parte şă nă aşză lămea ce zică!..

— Pentră ka şă nă aşză lămea mi poate o şă te învinovădească, voiş tăcea mi voiş mări fără ka ka nîcî nămele meş şă fie kşnoskătă!..

— Mario te izbeskă!

— Aşa mi ai mai zis, mi pentră kă te am askătat am astă-zî a nănge m'a mă kăi!..

— De ce Mario?

— De ce, nă pot şă şpăi. — Inima ta o utie!..

Gregore întănektă frăntea mi 'mi posomorî şnrînenile ka kşm un noşră s'ar fi risinit în fisionomia mi 'n inima lăi.

— Te izbesk Mario mi voiş face tot-d'ăşna totăi pentră fericierea ta! Pedensească-mă şeră! dăka kşgetăşrile mele fără de alt-fel.

— Maria se şită lăngă la dînsă! mi aşzind a-şteea i se năşă kă în adevăr şele ce 'i zicea şînt adevărate, kă vorbele lăi ar fi esşresişnea şnei inimă şîncere, mi kă togî şei şe o informăse răşă desşne dînsă! voesk nămai a o amăgi. Ea fi şşrise dar kă avel şşrisă argelikă, înkăt nar'kă, într'un momentă, inima lăi Grigore fă atîuşă.

— Grigore! adăogă ea, vezi am făkt jertfe pentră tine! am nesokotit deşărtărea, am înşins obositoarea kale, mi amî fi dat mi kiar viaşă pentră tine! — am venit ka o nebaşă ka şă te revăş!..

pace nă 'mă mai răsese! .. Amorul e Dămnezei
meș! ..

Băgăria mi konsolarea de su minșă a junei
Marii părea că o strămătase în țerșri.

Șn militarș se onrise în țaga lor. — Acesta era
Jak kare, dăpă informăriile ce lăse, venise a întreba
de Grigore la otelș, mi vizitșl din kărte i 'l a fost
arștat.

— Domnșle, ne dămneata te kast de ținș zile! ..
se adresă acesta kătre Grigore. Grigore fș răsponșe
kă politege. —

— Ce treabș aveș domnșle kă mine? întrebș
Grigore.

— Viș de la monastire de la Neamș mi d'akolo
șu am lăat șrma. — Kestșea e de nșmte sinetșri șb-
semnate de dămneata în lokșl părintelși ikonomșl,
nentrș bani ce i aș redikat de la tatș-meș .. Plă-
temșl, domnșle, baniș, saș nă? ..

— Adevărat eram sekretarșl ikonomșlșl, mi orș
șe aktș atingștor de interese se skricia de mine, dar
șbșsemnățșra este a ikonomșlșl .. Kă toate așestea
baniș mi se pare kă sșnt răsponșmi! ..

Grigore kășta șb skane de așestș Jak, kă dăpă
kăte-va momente era șb șc șrșe în trășșrș se pleșe.

— Domnșle te daș în mășnile polișii! adăogș
Jak, este konstatat. .

Maria așzind așestea răsese înkremenitș.

— Daka aș șe-va șb reklamș de la mine, răs-
ponșe Grigore, șșmile tribunalslșl vș sșnt deskise ...

— Dar eș ișșl rșn șrekile, adăogș Jak înfșriat,
nățtemșl baniș, saș nă? ..

— Kiar akəm în momentul acesta? întreb Grigore pe Jak.

— Vorbă lungă nu voiș să fak kă ȝn minelăș ka tine! Am aiat ȝe fel de omăș emi mi kă ȝine am de afacel, ..

— Ȝel pȝgin imi vegi lȝsa ȝn timuș să mȝ gîndesk, să kast ininventară. să 'mi adsk aminte, adȝogȝ Grigore.

— Dȝmneata vei merge ȝntii să dai ȝn garantă la poligie kă nu vei fȝgi, mi apoi să vorbim.

Maria aȝzind aȝestea, niște sȝdori revii o treȝca ȝnele dȝnȝ altele.

— Pȝtegi, domnule, daka sokotigi kă avegi vre ȝn drentă.

— Bine dar!

Ȝi Jak emi ȝă meargă a îndeplini oare kare forme pentru arestarea aȝestăi omăș.

Grigore zise Marii: — Îngersl meă ameantȝ aȝi kă mȝ întora nȝmai de kȝt!.. mi el țȝrbȝrat mi apȝins se depȝrtȝ.

Maria rȝmase pe lokă kă înlemnitȝ, fȝrȝ a nȝtea profera o vorbȝ.

Grigore zise vizitȝlȝi în kȝrte ka într'o klipealȝ de oki să fie kaii nȝmi la trȝsȝrȝ, pe de altȝ parte se skobori la bȝkȝtȝrie, de ȝnde kemȝ pe stȝpȝna xanȝlȝi afarȝ. — Îi nȝse în mȝnȝ zȝce galbeni.

— Poftim pentru zȝce zile kiriea kameri mele mi a grajdȝlȝi, mai poftim mi pentru sȝgi înkȝ trei sferȝri de irmilikă, akȝm nȝtegi înkiriea altȝia kamera mea. Pȝnȝ dete bani femeei, kaii fȝrȝ nȝmi la trȝsȝrȝ mi vizitȝl stȝtea pe kapȝrȝ. El se ȝrkȝ în trȝsȝrȝ, mi find kă pe ȝliga ȝea mare era prea mȝltȝ

lăme grămădită, zise vizitizăi să apuce prin o sligă de la margine...

Stăpâna xanăi îi zise de trei ori foarte mălmămesk mi 'i poxti kăltorie bənă.

Kând emia pe poartă, tokmaî se întălni fagă în fagă kă partikslarəl mi kă Andrei che eraș într'o trăsă. — Ačesta îi deskriea nenorocirea che ameninđa pe fiika sa chea abandonată dintr'o monastire în altă, făr înșă a mti kă ea se afla în Fălticeni.

Grigore kăm îi vărș de denarte iui învăli faga kă o parte a mantalei.

Iat-l! iat-l mimmelă kăm iui akoperă faga să nă fie kănoskăș!.. zise Andrei kătre partikslarəl mi arătând kă degitel la trăsăra che apăsase de emise din xană mi se depărtase ka la vre o kăpă va stăneni.

— Nă'mi spăseamă mai îndată să dă'l iăș josș din trăsăre, să pșă să'i dea biče ka la șn mojikă, adăogă partikslarəl.

În ačestea trăsăra lăi Grigore disăreș ka fălgărəl. — Nenorocita Maria năș să amțente măt mi bine pe ačela kăreia îi sakrifkase inima.

Dăne o jămătate oră Jak, Andrei mi partikslarəl intrară la ačel birtă, pe șma din fagă. Maria amțenta îngelenită ka o stată, nemtiind în kotr'o să apăche mi che să fakă, adăstând înkă pe Grigore che-i promisese kă o să vie.

— Mario! a! konila mea! zise partikslarəl în sine, vărșând pe Maria stănd la șma otelăi, che kășă tă Mario? kăm se poate să fii ačă?...

În ačest momentă tabloș dărerocăș mizeriă o-menemti îi isbise nrivirea...

Maria nămaî mtiş che sŭ răsponde vŭzŭnd ne partikslarşl, ne kare îl kŭnomtea de patronşl ei, de stŭpnşl ei. — Se fŭkŭ romie mi lŭsŭ kanşl în josş.

Paris rŭmase lîngŭ. dînsa de a o chereta, ne kŭnd Jak mi Andrei se dŭseserŭ sŭ întrebe de Grigore.

— Mario nŭ rŭspunşl? kŭş çine ai venit?.. renetŭ înkŭ odatŭ partikslarşl, çel çe în fŭndşl inimei înçepŭse a simşl dŭrerea mi remŭmkarea şnşl nŭrin-te çe a fost abandonat ne fiika sa, din kare kaşş o nŭtea vedea ka mi nerdsŭ... Pŭringi! mai nain-te de toate voi sîntegî rŭspunştorî dinaintea lşl Dŭmnezeş de soartea mi de viitorşl fiilor vostri! Vŭ va întreba vocea inimei voastre, aşi împlinit sŭnta datorie çe vŭ împŭne religiea mi amorşl vostrŭ paternŭ? N'agî mingit dinaintea lşl Dŭmnezeş mi natŕei?... Fŭkŭt-agî voi çe-va bŭnş nentŭ ayesŕl koniî, saş însŭmî voi le agî sŭnat mormîntşl, tŕŭndŭ-i la degradare, la nerzare prin nasîşnî, prin viçişl mi mŭlta vosstrŭ kŕşmŭgîşne?..

Partikslarşl simşl lovirea tŕŭsnetşlşl ne kanşl sŭş rekemŭnd toate açestea în mintea sa. — Konrins dar de rŭmine mi şmilitŭ dinaintea lşl kiar, înçetŭ d'a o mai întreba mi îi zise sŭ vie kŭ dînsşl.

În açel momentş kŭgî-va jŭnî, fiî de nŭringi notabili din Moldova, emiaş împresŭ kŭ kŕte-va femeî din şna din kamerile bîrtşlşl, şnde netrekşserŭ noaptea mi keltŭise kŭ ele mai mŭlte sŭte degalbenî. Ele eraş nimte fete venite ne timşl iarmarokşlşl, din Galigia, jŭne mi îndestşl de frŭmşmele... Ei eraş begî morgî, kŭ nŕşl vŭlvoiş în kauş, kŭ nŭlŕiile

țertite pe o șreke mi kă îmbrăcăminteă desmădată... Vorbele țe emia din gърile loră era tot țe e mai degradatoră, tot țe e mai skandalosă... Băstara, femeile, jokăl de kărgă îi făkăse să semene ka nimte sълbateci... mi țeea țe era mai tristă kă mălăi dintre a-țești jăni învădasergă în străpătate, adikă păringi lor keltăisergă mară săme de bană pentră a face din ei oameni kăm se kade; ei se nămiaș floarea inteliginței, săă viitorăi derei!... Șnăl era îmbrăkat k'o blăză de vară mi dinea în mănă șn bičiș de kaă, altăl părta șn paltoș negră mi era îmbrămbat ka kăm era iarna. — Ei ziceăș kă venisergă la iarmarokăș să kămpere săă să vîndă kaă, să făkă trebă de negodă, să vîndă grăș, pănășbiș săă snirtă; înșă kă toate ațeștea niči șnăl nă skăpnase fără a face datorii m'a se îm-prămăsta pe la jidovi, dănd polige kă patră-zeci la sătră procentă.

Partikălarăi, văzândă-i kă trekă pe lîngă dînsăi mi înčenă a rîde de eiă, pentră kă 'l vedea vorbind kă Maria, imă întoarșe kanăl să nă'i vadă. Șnăi eraă kiar dintre kănowtingele lăi.

Ei înčenășșergă a rîde tare mi a'l provoca, zikăndă-i kă m'a adăș amoreasă la Fălticeni.

— Takă-vă gura kanalia! reulikă Paris țelor țe rîdea de dînsăi.

Țel kare era învestmăntat kă blăză mi kă șn bičiș în mănă, mi kare zicea kă se trage din șna din țele mai notabile familii a le derei, se onrișă țeară kăvântă lăi Paris, dăka mi pe ei il înșăltă împreșnă kă toți ței-lălăi kari se trăgeăș din nimte familii obskăre, mi kă kare nămaă la tîrgăi Fălticeniilor se află în relațiăni; kănd în alt lokă mi 'n alt timă, mi

mai ales sub regimul guvernelor trecură, îi maltrata-se mi le didese palme; dar astăzi sub în regimul constituțional de libertate mi egalitate nouă merge că dămi numai la Fălticeni, în una din camerele *Xotel de Moldavie*, să petrecă o noapte că căte-va femei...

— Paris, cred că nu vei zice mi de mine ceea ce pronunțăm?... Te respectă pentru că ești Paris, iar alt-fel am fi avut de a face amândoi!... adăugă jănele fiș de boerș ofensată.

— Tată-tăș colonelul... nu crez că te a învâțat să te învățăm prin cărușme într-o asemenea stare!... răsunase partikularul furiș, — dar el lăcră-mă din inimă văzând mi ne fie-sa învățat asemenea; — mi el kontinut ca un nobil provocat mi ca un părinte nenorocit. — De ce nu'ți căta de kale! de ce vorbim cănd nu uită! de ce batjocorem fură să te gîndim!... Asta este principial ce nu' a înșălat părintele mi dascăl tăi?... Când ai fi fost mi tă un tată, când ai fi cerkat dăruirea d'a vedea ne konilul tăș căzută mi desmoralizat, când ai fi avut nenorocirea d'a vedea ne fiș tăș că se nerde mi nu poți a'î întinde mîna să 'l skani, pentru că nimic sântilită, la care dinemă mai mult de căt la konil mi la sîngele nostru, ne onremte; pentru că pierd-răm morală care o avea oameni mai înainte mi ne fărămă sklavi korumpțiunii!... pentru că batjocorim sîntele noastre datorii de călăuș mi de părinți; pentru că fărăm tot-d'asna ce ne a montit strein mi în mine noi ne nămirăm străini prin pătarea ce o avărăm, ca nobili către noi mi către popor!... Așa dar când ai fi fost un tată mi ai fi uitat căt

săferă în momentul acesta, când ai fi putut în momentul acesta să-mi ții înimă, atunși și am răspunde la întrebarea ce mi o faci, dar fiind că ești nămașnă koniș, îți zic să te depărtezi. — Lasă-mă!..

— Mi chele mai amari căgetări sfârșita nentăși!..

— Paris, îmi vei da sokoteaș de astă insultă mi te provok la dăelă.

Paris lăznd pe Maria lîngă sine, pe care o strîngea căt ptea la sînăi săș:

— Îți voiș răspunde ka șnși koniș dănduți o palmă mi pe șrmă mă voiș esnika kă tată-tăș...

În acest momentă kokonășăl fiind kă fșese pșrșit de tovarășii săi, ceî ce vșzând kă se îngroma glșma emisereș mi se depărtaseră în stradă, zise mai mșlt kă gșra jșmștate: — ne vom bate!..

Partikșlarșl îi întoarse șnatele fără a voi să'i răspundă.

Jak tokmaî venia împereșnă kă Andrei karekștase pe omș lorș mi aflară kă el s'a dăș de tot de la birtă.

Mimelșl a plekat mi a trekșt graniga! — zise Jak plin de mșnie, fiind kă am aflat de la nolișie kă 'u'a skos nasaportă...

— Negreșit, adăogă Andrei, a plekat azi la șnșnre-zăce ore, când 'l am întălnit kă trășșra.

Maria așzind pe Jak, pe care îl vșzșse șertșndș-se kă Grigore, a înșeles de ține vorbemte:

— Ah! îmi vine să mor! mor!.. repeta ea de doșă trei ori, mi kășș leminată...

— Mario! Mario, ce ai? ce ți a venit?... Paris o redikă pe bragele sale.

Todî râmaseră înmărmăriți de astă întămplare, afară de Andrei care știea ce-va din împrejurările ei... El năse măna să ajste ne Maria ka mi Paris, kând ea râmăsese ka o neatră în mănile loră.

— Ce este? ce este? întrebă Jak ne Andrei cel ce îi arătă fărândă-i semnă kă e o fată nenorocită.

— Șerman konil! nenorocit tată!.. mărmară Paris kare în inima sa n'avea a înmăsta de kăt lăi nenorocirea Marii.

Jănele kokonamă emise în șua din stradă, plesni de vre o doză ori kă biată mi kă o voce răgămită adrogă: — Dacă, Paris, nă mi vei da satisfakție apoi te voiș amțenta în sliță la kofetărie mi akolo vom vorbi!

Paris ka emit din mîngi.

— Kanalia! te dăgi, ori nă?..

— Lasă-mă, șnkisile, kă îi voiș da eș satisfakție domnișorlăi aistsia!..

Jak emi, însă nă kă skonă de a se okna de jānele feyoră de hoeră, kare kă toate ațeste a lăse la nițoră, dar ka să chereteze de cel kare îi datoria...

Pe kând Paris, împresă mai kă jămătate din nămărgi pasagerilor mi kă birtămița, se oknaă ka să întoarkă la viață ne Maria, Andrei alergase să adăkă în doktoră mi ne Lina, ka să ajste ne Maria, ne kare o dăseseră mi o amezară kiar în kame-ra în kare făsese mai nainte Grigore.

În kărte se fărăse o larmă mare ka kăm se aprinsese tot xanl. — Șni dintre pasageri alergară să vază ce e, mi întrebândă-se între dînmi cine este a-

ceastă koniță, de care nobilul partikular se ocupa atîta de mult, ei îngeleseră mi se kam lădi vorba kă e kiar fiika lăi.

Larma însă de afară le okșnă mingile.

Kăț mirare konrinse pe partikulară kănd vără pe Avrăm, îmureșnă kă algi doi trei jidovi, kă adș-
chea în kărtea xanlăi trăsăra lăi Grigore.

Jak se afla nșmaî în șma desure stradă a otelăi mi birtșidă alergă să i sune kă omul pe care îl kăștase îl adșchea jidovii kă trăsăra mi kă totbagagiul săș înanoi.

Jak trase sabiea pe jșmătate, xotșrit în acel momentș de fșrie să'l desmintece în doză, kă pe șn țelxarș ce i mșnkase atigă banî, mi plekă kă nasî repozî șure kărtea otelăi kă să'l gșsiaskă.

Partikularul okșnat înkă de Maria, cel ce nș i prea pșrea bine kă jidovii întorsese pe șn omș ce i fșkăse atit răș, mi fiind kă nșmele săș amestekat în ayeastă çirkșmștandă șșnase kam mșlt la șrekî, se temș kă lșmea nș e așma neroadă să nș îngeleagă, mi skandalăi era aproape să se resfrîngă pe persoana lăi... El isbști d'a o întoarce la viață, fșkănd-o a se demfenta. Maria deskise okiî mi se vără veghiată de partikularul, pe care ea nș'l mștea de tatăl ei.

-- Mario, șșșne ce ai? kșm ai venit, çine te a adșș nînz aiç? .. întrebă partikularul pe fie-sa.

Maria întorkănd okiî de vre o doză ori îmuregișrăi kameriî, lăkrămă mi zise kă cel mai profșnd șșșmîoș mi kă o voce stînsă de tot. — Ax! morșl... voesk a mș întșrna la monastire de șnde nș voiș e mi mai mșlt!..

Partikularul sta k̃ okii agintiŃi la d̃insa, f̃r̃t̃ a k̃steza s̃ se determine, f̃r̃t̃ a k̃steza s̃ arate ȝe k̃șgeta.

În aȝest̃ timp̃ș sosi mi doktorul k̃ Andrei mi k̃ Lina, ne kare îi l̃șș s̃ vaz̃t̃ mi s̃ îngrijeask̃ de Maria.

Afar̃t̃, Avr̃m striga în g̃șra mare: — plastografie ai f̃k̃șt talxar̃le! talxar̃le!... s̃ merge la poliȝie mi altele m̃șltete... mi șmbl̃nd de kolo ñnș kolo ka șñș neb̃șñș, voi s̃ intre în kamera șndef̃șese Grigore mai 'nainte, mi akolo r̃mase k̃ g̃șra k̃șkat̃t̃ mi k̃ okii s̃șșrișđi, g̃șsind ne partikularul k̃ tođi ȝei-l-alđi mi k̃ Maria.

— ȝe k̃șșđi? ai ad̃șș ȝele doșș ște de galbeni de kare Ńi am vorbit ast̃-z̃i? îi zise partikularul, o-nr̃nd̃l în șm̃ș mi k̃ șn toñș aristokratik̃ș.

— Am ad̃șș ne talxar̃l kare a f̃k̃șt plastografia!... r̃șșșșșș Avr̃m.

— Drak̃ s̃ te ia! ad̃șog̃ș Paris zaraf̃șl̃i, mi î intoarse șnatele.

Avr̃m se trase îndr̃r̃t̃ș.

Tr̃șșșra l̃șl Grigore era în k̃rtea otel̃șl̃i. Dar Avr̃m kreșnd k̃ ar fi mai bine s̃ fie mi șn om̃ș poliȝienesk̃ș faȝș k̃nd va da jos̃ș ne nr̃ns̃l s̃șș, tokmai d̃iș înt̃m̃plare ṽșșș trek̃nd ne șl̃iđș șn gen-darm̃ș kare mergea k̃ o kondik̃șđt̃ la șșbđioar̃ș. — Alerg̃ș s̃l keme, iar la m̃iziok̃l șl̃iș se împedik̃ de hirt̃șm̃iđș mi de Jak kare tokmai îmi p̃șnea șabia în teak̃.

— Pardon! pardon!... strig̃ș Avr̃m...

— Ai îneb̃nit jidove! zise Jak, ṽșșșnd̃-l k̃ a-

leargă ka emit din mîngi mi striga pe gendarmă în gîra mare.

În kîrte rîmîseseră doi samsari ka sî pîziaskă pe Grigore. — Grigore se didese binimoră josă din trîsseră mi intră alîtărea kă grajdîș, unde se afla destinat lokăl nentră oare kare trebsînge...

Avrăm mi togî țeî-l alîi mi kă gendarmăl kemat din drîmă, intrară în kîrte, kîstără în trîsseră, în grajdîș mi pretstîndenî, dar nă aflară pe țeî kare îî kîstăș. Avrăm rîmase mi mai rîș kă gîra kîskată mi kă, bîzele sîmflate, kîtîndă-se la trîssera țe n'avea mai nimik înrînsa mi kare era o nadișmană țe era lăată kă kirie. Vizitîșl era proprieta-rîșl ei.

Grigore gîsînd din dosăl grajdărilor doșă skîndări skoase, emise pe akolo kîm ar fi emit pe poarta țeă mare a otelîșlî; mi avînd asînră sa sî kimîră plîn kă asră, kă kare era încîns pe sîb kîmamă, sî nasanortă în toată regăla mi vizat de nolîgie, se arînkă înrîo araba jîdoveaskă țe trekă n'akolo din întîmplare mi kare mergea la Bîkovina. Dîntă treî kartîrîde oră de la emîrea sa din Fîltîyenî, trekă grani-ța la Kornă-Lîncî în Bîkovina mi de akolo se dirîge snre Rîdășî.

Partîkîlarăl kît fă de sîpîrat, asîstînd la a-țeastă sîenă, nă se nășă onrî d'a nă rîde. — Lîș Jak îî zise sî se lînimteaskă kă are el mîzloave sî faktă pe kîlăgîră de a î nîmîra banî.

Akîm amînta sî ardă pîrerea doktôrîșlî des-nre Maria, mi apoî sî se gîteaskă a pîrîșî iarma-rokă de la Fîltîyenî, fînd kă xîetăl desnre kîte se întîmplaseră nă îî konvenia.

Avrăm, desneratș kȳ n'avea ȳel pȳȳin o. ȳrmȳ ka sȳ'mi poatȳ rȳsbȳna vre odatȳ, se gȳndi de a da mi ȳele doȳȳ sȳte galbeni kare i le ȳerȳse partikȳlarȳl. El plekȳ ka vȳntȳl sȳ se dȳkȳ la kantorȳl sȳȳ, de ȳnde se ĩntȳrnȳ ĩndatȳ.

Partikȳlarȳl trekȳse ĩnr'o kamerȳ deosebitȳ. — Se prezȳbla kȳ nasȳ rarȳ mi kȳgeta la starea mi ĩmpregȳrȳrile sale.

— Am adȳs kokonȳle Paris doȳȳ sȳte de galbeni kare i aȳi ȳerȳȳ, nȳmaȳ te rog sȳ am ĩnskris bȳnȳ mi sigȳrȳ de la dȳmneata . . . zise Avrȳm ĩnrȳnd ne ȳmȳ kȳ kȳȳisla ĩn mȳnȳ, mi neutsȳ bȳtȳndȳi kȳ venise prea ĩste.

— Kȳi sȳ pȳnem procentȳl ? ĩntrebȳ Paris ne Avrȳm.

— Nicȳ ȳn procentȳ, rȳspȳnse Avrȳm.

Partikȳlarȳl se mirȳ mi kȳgetȳ ȳe dȳȳȳie va maȳ fi voind sȳ fakȳ jidovȳl.

— Al ĩnebȳnit, zise el, sȳ mi daȳ tȳ mie banȳ fȳrȳ sȳ mi ei dobȳndȳ ? Pentȳ ȳe ĩi daȳ ?

— Nȳ viȳ daȳ kȳ dobȳndȳ, dar ka sȳ mi daȳ mata kȳ arendȳ ratemȳl de ne momȳiea dȳmitale de la Trotȳmȳȳ, aproane de Tȳrgȳl-Okni, ka sȳ fiȳ maȳ aproane de Odobemȳl, kȳ voiȳ sȳ fakȳ snekȳlȳ kȳ vȳnȳrȳ de la Odobemȳl mi de la Panȳȳȳ, adȳrogȳ Avrȳm ĩntȳnzȳnd dinaintea partikȳlarȳlȳi ȳel doȳȳ sȳte de galbeni, ĩnfȳȳȳragȳ kȳ xȳrtȳie vȳnȳȳ, fȳkȳȳȳidȳȳ ĩmekȳrȳ.

Partikȳlarȳl stȳȳȳ ȳn momentȳ la gȳndȳrȳ adȳkȳndȳmi aminte kȳ femeea sa ȳra prea mȳlt ne jidovȳl aȳesta, dar ĩarȳmi kȳgetȳ el ĩn sine, — kȳnd ea

va vedea frământii kai' ce îi voiș adăce, nă va mai zice nimikă.

— Pine dar, fie...

Avrăm msluțmind partikslarșlșî, mi înmîrînd șu nomelnikș de lașde kșm kș kș togi kaștș sș trșimș șnș kș altșl, kș mi el vrea sș mșnșnce o nșine pe șrma șnșl boerș ka dșnșsl, mi Dșmnezeș sș î dș-rșiaskș sșnștate mi banl mșlgi... în inima sa îl blestemș de vîncî-șnre-zeye orî, mi xotșrî ka înlokșl-șelor treî ște de galbenî ce didese pēntrș nolișele lșî, sș ia treî miî din sninarea lokșitorilor de ne mo-miea-î...

Doktorșl veni sș vorbeaskș partikslarșlșî.

Kșm este feteî? întrebș Paris.

Doktorșl, kș oare kare aerș kșrtenitorș, îi zise kș nă este nerikș, dar îi mai șnșse ce-va pēntrș kare șn bșrbatș de inimș, șu nșrinte adevșrat, șu nșrinte kșm trebșe î ar fi venit sș'mî trînteaskș șu nistolș în kapș. — Maria era în drșmș de a deveni mamș..

Tristș oare kșm mi nemșlștmit partikslarșl, mi adșkșndș-mî aminte de șele ce î șnșsese Andreî, kș așzise kouvorbirea șea de la kapștșl kșrșrșel sșb noșele dealșlșl șetșgiî Neamșlșlșî, zise în sine:

— Kouila mea nerđatș !..

IX.

Scene de lipitorile satelor din Moldova.

Între Tirgșl-Okneî mi Bakșș gșsemtē șine-va ana Troțșșl, șu riș foarte interesantș kșrgșnd n'între

mănuî mi traversând kâte-va klmnii pînă ce se aruncă în anele Siretskîi. El kerge ne sî prîntă mare mi revîrsată. —

Sînt kâteva vadrî unde se află podrî amezate pe nilastri grosi de lemnă de stejeară mi kă podele d'asupra de lemnă de bradă. Kăltorii mergînd în deosebite direngiuni trekă pe acele podrî plătînd kâte ce-va. Podrile se daș kă arendă la jidovi, pre-kăni se daș xanșrile mi kăruismile. Pe germăl stîngă al anei, sî xană mare saș ratemă se află postat în faga drămșrilor. Podăl fiind nroprietăreskă se dă odată kă kăruisma în arendă. — drămăl sîrîi, al pîkariî, gazșrile, snirtsrile mi lemnăria de la mînte trece p'akolo.

Aici este momiea partikălarăkăi...

Satul fiind anroane, dăminivile mi serbătorile se adună geraniî nentă a petreche bînd rakiș de dimineața mi pînă seara, mi flăkăi kă fetele danșînd la sînetăi sînor diganî viorari kă tobă mi kă dairea. Sîtenii se strîngă prea de dimineadă la bătă, mai 'nainte d'a se 'nvene sînta litșrghie la biserikă, iar dăntă ce ese de la biserikă vine mi înșămî prestă satăkăi între diami. — Atănuî se face begie kăni nă s'a mai yzăt, inkăt kînd se sîarge adănarea mi pleakă fie kare sî se dăkă akasă, nă mîie ne ce drăm sî anșce mi niči în kătrăș i e kasa. Nămai a doza zi jăpîn Avrăm orîndarăi mi kă jăpîn Băxăr tovarșmăi sîș, avea obișeiz de le sîșnea de pe katastixă ce a bătă fie kare în zioa ceelaltă mi kăt aș sî plătăsă... Mai kă seamă de kînd lăș orînda ratemăkăi m'a podăkăi nșoi orîndari ce i arătarăm, jăpîn Avrăm kă jăpîn Băxăr, da oamenilor kăt se

poate de mult pe datorie rakiș de la velnișe, de băcate, ca să tragă din toate pargile oameni acolo, să facă mare vânzare... Și proprietarii îi pare bine că i se mărește venitul, fiind căutate la kărșima sa de pe momie. — Ajunge dar din aceasta în Moldova, ca prin sate mi în totș lokșl să sesimțăm nșmai mirosșl cel gregosș al rakișlșl pnaparatș, prekșm se simte la portșrł de mare nștoarea katranslșl. . . Osebit ĩnkș mi orł pentrș ce le ar adșce ștenil, jidovil priimesk bșkșromil a le da de bștș. . .

Jșpnș Avrșm mi kș jșpnș Bșxșr șint gata de a face orł ce sakrifitil nșmai ka oameni să ăș fie kșmva linsitil de bștșra rakișlșl, mi kiar konilșl dın fashș să șșgș ĩida mame-si ĩmpreșnș kș rakiș. — Jșpnș Avrșm, ka mi jșpnș ĩdik de la Poiena mi ka jșpnș Xermkș de la Mixtilenil mi alđil mșlđil jșpnșneil, a desvoltat gșstșl bștșreil la noporș ka mi ĩn Galigiea, de șnde venitș dșmnealor ĩn Moldova. . . Dar fiind aș vorbș nșmai de jșpnș Avrșm mi de șođșl șbș, katș să arștșm kș fșkșse komerșilș mare, kș toate kște i se ĩntșmplase mi kște le pșđise; mi dșpnș ce Bșxșr vșndș la Fłltivenil kail kș kare venise acolo, il primi de tovarșșș la ratemșl de la Trotsmș. Avrșm ĩnșș mai fșcea mi alte komerșilșrł, prekșm 'l am mai vșzșt mi 'l vom mai vedea. . . Kș toate așestea lșl Avrșm i se pșrea kș lokșitoril de la Trotsmș șint nevoiașil mi voea să 'l deștente, să ĩdșkș la progresș, adikș a bea rakișl kș okaoa ka apa, mi d'ășcea ĩngrijise d'a avea okale kș fșndșl ĩdoit, adikș kș doșș fșndșrł. . . ĩnfine Avrșm mi kș Bșxșr așșșșeserș să fie oameni mai marł de kșt ĩnșșmil partikșlarșl pe momiea sa.

Avrăm însă ştiea că datoriile ce le avea partikularul o să i ssefie într'o zi momea mi vine ştie în a le kăi măini va intra; de aceea jerniea pămăntul..

Dar ştenii se trekseseră că atîta begie înkăt mi ei se lăsaseră de gînduri. — Ne le mai rămăsese fe-reaskă Dămnezeş pînă bătătura kaselor vre o giskă, o grîntă săd în pîiş de grîntă, toate împresnă că lantele, oşle mi şntă de la vaci mi de la oi sedăskă pentră rakiş la jupăn ortudarul...

S'a întămplat în acel timpă ka vre o kăte-va familii de ştenii să se strămăte din dînstul Neamăş aiçi în dînstul Bakăşli, kăm fak şni oameni kari skimbă lokul ka să 'mă cerce norokul... Între acestia era şntă mi Ion plăiamul, cel kare năşgise bine pe jupăn Avrăm la Metokă-lăi-Balan... Dar pe lîngă aceea că jupăn Avrăm n'ar fi voit odată că kăşul să 'mă mai adăskă aminte de asemenea întămplări, apoi mi Ion se skimbase de tot; nă 'l mai kănomtea les-ne kiar konfragi şăi din sată. — Fada lăi arăta şntă ce selbatekă, năşl i se romise mi se kăm băbase, păşl îi era mi mai răş înlăgată mi ne pentănată, în lokă de păşrie, kă mai 'nainte, akă păşta o kă-şisă neagră de oă flokoasă; opină nămai avea de felă, nădragii i se rănsese de totă, imbrăkămintea lăi era trenăoasă mi că şntă kăvîntă ajănsese la cea mai desăvărşită tikălomie. Pe şrmă mereş afăndăso la lăkră boereskăşli, timul cel mai băşă ne-trekăndă-l la robotări, desăstat mi desăkrageată de greşăşli ce i se grămădea ne kăşă, el înă grăşia ferivirea de a fi beată, de a nă mai şimăi nă-mikă pe lămea asta, mi pentră kare se trăsese dintre o parte a părei ka să vie la alta, şnde grăş mi mai

răș. — Din ce în ce mergîndu-î din răș în mai răș, desolarea bietălei geranș ajunsese la kâlme. I se întîmplă o mare nenorocire: perdș ne cel mai izbit bziatș kare îl avșese...

Plînsese sbrakșl Ion, se bochi, îmi rînsese pîrșl din kanș mi 'mî sfîmie vestmintele de pe el, nentș kș konilamșl sșș era mortș întins pe skîndșrș în mika sa kșșșđrș, mî chea ce era mai tristș niči n'avea kș ce sș 'l redișe, kș ce sș 'l dăkș la groapș!.. Nenorocirea nș întreabș pe omș kînd este sș vie mi niči nș i dș de știre! — Anoî ce ar pștea face șn biet omș kînd ar mi ūti de sosirea ei?... Ion se afla în avea stare de plîns mi niči șn sșșletș de omș nș veni sș 'l konsoale. Pe șrmș el voia sș se imprșmște, dar de la cine?... Cine sș 'l imprșmște pe el?... krestini lokșitori romșni aproape kș n'aveaș niči șenșmș în vatrș... Nșmai jșușn Avrșm orșndarș are banî. Akșm daka el va voi sș 'l imprșmște?

Avrșm însș nș 'l kșnowtea niči de kșm, kșchi în pșđin timpș kșm ziserșm, el se skimbases foarte mșlt. Voi dar sș 'mî înșere norokșl la jșușn Avrșm mi plekș la el kș lakrimile pe obrazș.

Ion se opri la pragșl ratemșlșl.

Tokmaî din întîmplare la ratemș veniserș din zioa șeelaktș kșđi-va jidovi de la Tîrgșl-Okni, imprșnș kș orșndarș de la Mșinesî, kș jșușn Igik de la Poiene mi kș jșușn Moime de la Iasî, kș Șlaimș fișl sșș, șn bziatș de ont-șnre-zere anî.

— Balabșstș! strigș Avrșm, femeel lșl Bșxșr, sș skodî o kanș de vișș sș tratșmș pe konfrăđi noștri de plekare.

Rexala fêkx. —

Togi jidoviî staş împregiârş ne skazne de lemnş în kърчизмъ.

Moişie kx o kърчизлъ de şu kotş de 'naltъ, kx barba romie mi rarъ mi kx perчизnii lъngi atîrînd ne lîngъ şrekî, kx şu xalatş negrъ nlin de tinъ, kx panşvii în niçoare kърнъчигi, şuşnea mi iar şuşnea par-kъ nşmaî sfîrmia, înkъt fêkxse şuşme la gъrъ, dъnd mereş din mъioi mi din kanş, nлъngъndъ-se kъtre toatъ adşnarea kъ lъkrъrile nъ merg bine, kx nъ e kimligş nrekъm era mai 'nainte, kъ a înyenştş togi şъ se fakъ samsari mi negъstori; kъ boeri s'aş fêkъt komuligî mi çîşdagî. nşmaî risineme la banî dъnъ kъm le era obiçeiş, kъ ar trebî lъkrъrile kin-zsite mi sokotite într'aceasta; kъ ar trebî şъ fakъ kx togi kontribъgie, şъ se mai dea çe-va banî peiçî ne kolo, şъ mai şngъ osiea, kъçî altminterca o şъ ajşngъ desçendengi faimosilor bankerî şъ fie de o po-trivъ kx Moldovenii, adikъ şъraçî mi moşizî...

— Da, da, rъşuşnse jşuъn Igik de la Poiene, se kade şъ dъmş ajştorş çelor Israiliigî kari deskidş magazine mi se nşn lîngъ bakani Greçî, saş komer-çiangî Moldoveni, ka şъ î dъraçene! — şъ le dea mъna şъ vînzъ marfa kx çîçî-şnre-zeye la sştъ mai josş. — Kx kinşl açesta niçî şu krewtinş şъ nşmaî fakъ komerçîş...

— Pe barba mi ne mşstegile mele! adъogъ Moi-me, pot şъ zik kx niçî odatъ Moldovenii nъ vor fi în stare şъ fakъ çe façem noi Israiliigî.

— A! renlikъ Xermkъ çel şamîiş, dar apoî Mol-dovenii sînt datorî şъ lъkre nъmъntşl mi şъ bea la

rakiš, kȳi la din imrotivȳ xude mergem nol?..
de la ȳine o sȳ ne inavȳimȳ?..

— Prea bine, prea bine, şrmeţ Iosifş.

— Adevărat! adevărat!.. strigară de odată lini-
torile satelor din Moldova, făcând atîta larmă ca cîm
se certaŭ.

Ion, așzind larma, nă kștez s' între nînz se
vor mai potoli mi s' se împrumtie gloata, ka s' r-
mie Avram singur de a 'l raga s' 'l împrumte.

— Dar așzigi! minșne! zise Moime, Mănteni! de dinkolo de Milkovș, aș făkt o lege prin kare ne esklsde de la dreutal de a gine xanșri la drșmșri, kșrșime ne la sate, mi de a vinde yele de mșnkare în Bșkșrest! mi nretștindenea?..

— Va! răspunde Işik speriat de aceasta, s'ar putea să asemenea barbarismă din partea Românilor?

— Ei zice că noi sîntem barbari, răspunse de
colea Avram.

— Ei bine dacă e așa kâlț sî facyem șa mînte
de galbeni, adpogă Xerukă ka sî sferîmăm acea lege.

— Ax! unde e akəm ȝn Mixal-Vodă!.. Sintem datori ȝă sȝrȝȝm pȝmȝntȝl kȝnd treuem ne dinaintea porȝilor Sokoli saȝ ne lȝngȝ palatȝl sȝȝ de la Iasi... kȝȝi el mȝlt ne a ajȝtat. — Atȝȝȝi era ȝn vakȝ de aȝrȝ pentru Evreȝ!

— Lastě, lastě, adžogě Avrēm, avem noi fragi
mi akolo...

— Dar şite, kontingz Iosif, jidovi din geara
Munteneazkz sint nerdzni. ei se-fakz Romzni!..

— Xa! o idee! zise Moise, sînt mi akolo bo-
erî pronrietari rînagi, — este mi akolo de cei kare
'm' ar vinde sîfletî! Diavolî! pîntre banî!..

— Xaî! bravăss! răspuŃse Avrăm, sã strămăţăm o parte din kanitalăriile noastre la Băksreşti!..

— Xeî! mişelul de Şlaim! kəm este el mare, daka nă era şn mişelş mi strikat ka fii Moldovenilor, îl trimiteam pe el akolo, zise Moişe.

— Pe fisl dămitale? pe Şlaim? întrebă Xermkă kă Şeilok, ăe medeaş mai la o parte mi fămaş din nimte nime şngăreşti.

— Negreşit mişelş de fisl meş, utiŃi ăe a făkăt?..

— Ka ăe? întrebă bătrîni samsari.

— A voit sã se boteze, sã treakă la kremtini. Măpănkă ka şn dobitokăş tot ăe e trefă, ba inkă am aşzit kă a mănkat mi karne de porkă...

— Kəm ama! kəm ama! esklamăă jidovi kă bărbile sbirlite mi kă perăişni vilvoiă, pe kare se vedea kăte şn fălgă de gîskă, a voit sã făkă el ama?.. Dar dămneata nă veî lăsa lăkrăriile kəm a făkăt nebsărl de Amer, kă a lăsat pe fika sa în voea ei?..

— Ama, adăogă Moişe, mi d'ăceea 'l am adăas sã 'l las la konfratele Avrăm, sã 'l instreinez d'akasă; sã 'l taiă toate mizloăcele; şite sã mi 'l instrăiŃi, sã mi 'l gîăiŃi, sã mi 'l kinăiŃi, sã 'l năneŃi la lăkră, sã stea toată zioa kă oki la soare, sã alerge ka şn argată, ka sã se pokăiaskă de relele ăe a făkăt.

Şlaim, şn ovreiaşă ka de ont-săre-zăe anî, kă kanăl tăns ridike mi nămai skări pe la ăeafă, kă năŃini perăişni lăsaŃi dinaintea şrekilor, kă şn şneuderă de flanelă vîŃă, kă o păărioăă neagră đăgăiată, kăăăia îî jăka oki în kană; însă băiată şnităăş mi dievolosă, askălta din tinda kăăăismei ăele ăe zăăea tată-săă desăre dănsăl.

— Ȑlaim!! strigă Moime ne fișl săș.

Ȑlaim întră mi se puse la o parte stănd kă okii în pământ.

— Dar el este bătăt mare! ar fi omăș să înviteaskă negăstorie, adăogăș jidovii țe se skslară de ne skasne.

Moime adresăndăse kătre fișl săș:

— Ka să 'dă adăvă aminte de vorbele mele, ka să te îvedă minte mi să askăldă, na! dăne!.. naf! paf! să askăldă de a kăm înate țe dă va zice Avrăm.

Ȑi. Ȑlaim priimi dăș palme neste obrază, înkăt bietsăi jăne îi skăpăș okii rămănd îngelenită mi făkăndă-i-se obrază rouă năș la șreki.

— Să 'dă adăvă aminte de vorbele mele dă le dăș așeste, zise Moime fișlă săș, mi auoi întorkăndă-i spatele kă țeă mai mare nepăsare, zise kamarazilor săi: să mergem akă la Tărgăl-Okneî, să fim akolo năș de seară, adăogă el bărbomilor Israiliđi.

— Kămliđă să dea Dămnezeđ! răsănsersă țeilalđi kă o voce răgămită mi tare.

— Amin! adăogă Avrăm ței țe lăase șn tonă de bătăt mare, păsămbăndă-se de kolo năș kolo, dăind într'o mănă șn țeibățelă de salbă-moale, iar țealaltă mănă dăind-o la spate.

Ȑlaim fiind în astă stare răminată mi șmilită, otări kă îndată țe va pleka tată-săș kă țeilalđi jidovă, să o mteargă la sănătoasa dăent la Băksrestă, saă la Fokșeană, să între la vre șn boeră să s'askăndă de tată-săș, să nă 'l mai poată găsi; kăm am zice kă alte vorbe, Ȑlaim lăă palmele, dar mi el le kășea țăita la tođi.

Înșine jidovii plekară ne josă șnre Tărgăl-Okni.

Moise mergea în fruntea lor răsfrîngînd pîlpăna halatelor din dărătă, mi ardikînd atita pîlbere kă pa-puči lăi chei mari, ka kəm ar merge o tărma de oi pe drămăi chei mare.

Шлаим alergă îndată la vatră, afară din kьr-чизмă, fьră să fie vъzst de Avrəm mi de Rəxla, mi lănd o mьnă de ченше, emi afară de o arənkă pe ьrma jidovilor kari se depărtaş vorbind tare mi rădikînd ьr pьoră de kolbă pe ьrma loră, — anoiel iară se întərnă în kьrчизмă.

Atsuči bietsi Ion, kare amtentase afară, gъsi tim-nă de intră, kă faga mēiată în lakrime; — dъnd kă okiі de jъnele Шлаим întrebă: Kokonăi nă e?

— Kare kokonă? întrebă Шлаим.

— Kokonă orъndară d'aichi de la kьrчизмă, rъ-spъnse nenorocitел Ion.

— Jъпъnă Avrəm? adъogă Шлаим.

— Da, zise Ion.

Jъnele Шлаим, kьt făscese de sъpъrată, nă se pьtă onri d'a nă bьfni de risă, mi emi să keme pe Avrəm.

Avrəm tokmaі era afară să întrebe pe balabъsta lăi Bəxer kъnd vine bьrbată-șă să 'l trimită la Tîr-gă-Okni kă gîmte să le taie rabinl.

Rəxala arătă pe Шлаим.

— Vine zichi, adъogă Avrəm, mi se întərnă în kьrчизмă. — Akolo gъsi pe Ion:

— Че vreі? întrebă Avrəm kă ьn obrază se-riosă.

— Jъпъne! zise Ion ьmilită.

— Че vreі moi?... adъogă orъndară!

— Jъпъne, am venit să ьl faci помань!..

— Помапъ! întreabă Avrăm întăritat ka mi kăm i ar fi lăsat vine-va lădiga kă banî, dăte la Drakș pentră поманъ!..

— Нѣ, жпѣне, нѣ те сѣпѣра, континѣ Ion, мѣи кѣ ам ми еѣ ниште боиморі, ам кѣте о гіскелігѣ, вре ын пѣіѣ de гѣінѣ.

— Сѣ'дї даѣ rakiѣ vrel?..

— Нѣ жпѣне! нѣ kokongle! гѣспѣнсе Ion ін-кѣrkat, voinд a atinge inima saѣ a ambigiona пе ж-пѣн орѣндарѣл, ми а мѣrit бѣіатѣл!.. Мѣи el інчепѣ а плѣнге кѣнд zisc avestea.

— Че 'mi pasѣ mie daka a мѣrit бѣіатѣ altѣѣ!..

— Сѣ мѣ імпрѣмѣдї жпѣнеle кѣ ын іrmilikѣ ka сѣ'l skod din kasѣ, кѣ n'am, пѣkatele mele, niѣi o leska-ie! М'аной de кѣ ми еѣ ам ниште vitimoare!.. дї'l voiѣ nлѣti omenemte!..

Aszind vorbele aveste, Avrăm trestѣri oare kăm, імї adăse aminte de el; — іl rekșnoskѣ.

— Тѣ emti Ion ala?.. întreabă Avrăm кѣ niште oki marl.

— Da, жпѣnele, nenorocitsl de mine!..

Ion кѣ аѣeastѣ okasie venise ін лагѣл saѣ ін ghiara antagonistsl sl сѣѣ. — Dar інtokmaі pentră кѣ імї adăse aminte кѣ іi datora o гѣсплѣtire de kondșita lăi de la Metokș-lăi Balan, otѣrī сѣ'l імпрѣmste.

— Імї даї kezaml? іl întreabă Avrăm.

— Dar кѣм Dămnezeѣ! сѣ te гіндемтї кѣ о сѣ мѣ bѣkѣr еѣ la dămneata pentră atіta lskrsl

— Bine, bine balde Ivane!... pentră kit sorokѣ?

— Іа о сѣ мѣ dsk ін zilele astea, dșnѣ че voiѣ

îngroașă konișă, la orașă kă nimte vară, mi 'ndată
îți voiș adăce înapoî, nșmaî așă mă rog matale să
fai bșnștatea asta!..

— Bine balde Ivane, să ți daș șn irmilikî să
mî dai doi!..

Țereanșl se skșrninș în kanș așzind ka să dea
doi irmilișî dentrș șnșl. — Nș e kam mșlt, jșnș-
nele?..

— Nș sînt banî, balde Ivane! nș mî dș mșna
alt-fel... Mergi la altșl daka vreî!..

Bietșlșî Ion îî ardea inima mi par' kă 'l înghi-
șia pșmșntșl de șșnșrare kșnd se gîndea kă fișl săș
este murtăș a kasș mi n'are kă șe să 'l îngroașă.

— Fie jșnșnele...

Avrșm skoase o pșngș de nele din sînș, în ka-
re avea mai mșlte felșrî de monetș, skoase șn iko-
sarș pe kare îl alese mi vșzșnd kă e argintăș kșrat,
îl pșse îndșrștăș în pșngș, pe kare o legș la gșrș
kă o kșrea mi o bșgș în nozșnarăș.

Ion vșzș așeasta mi șșșșinș.

Orșndarșl kșmștarăș adșogș: să 'mî dai doi ir-
milișî nentrș sorokăș de o șșntșmșnș...

Ion simșind kșgitșl la osș zise: — Bine dragș
jșnșnele!

Avrșm deskise șekmegeașă mi kșștș șv ikosarăș
kare semșna ka o potkoavș de kalăș, arșș, toșităș mi
bortităș în doșș lokșrî.

— Ține, dar să adșșî doi irmilikî neste natrș
zile sorokăș! Și tot de odatș deskise șn terfelogăș în
kare skșiea.

Ion lșș în mșșinî irmilikșl, se șitș la el mi 'l
bșgș în pșngș șșșșinșnd.

El își mai adăse aminte că i mai trebesk cînuș
mease lămințrele de chearș mi pîdînz tîmfiu.

— Jîpîne, zise el jidovlîșî cel ce înkî skriea,
mai fî bine că kîte-va lămînzrele de chearș mi că
pîdînz tîmfiu.

— Sî'îî daș lăminarș mi tîmșie, iarș doi irmi-
likî daka vreî? — doi irmilikî mi că doi irmilikî sînt
patrș irmilikî... așzî, am skris la katastifș că îmî
eștl dator patrș irmilikî. — Peste patrș zile sî pî-
teștl patrș irmilikî, adikș doi mi că doi irmilikî; da-
ka va trece mai mîlt de o sîntîmînz atînuș sa pla-
teștl de doa orî atîî!..

Dînz ce Ion lîș ikosarș mi lămințrile, plekș
mîldîmînd jidovlîșî de bînzate. Nî se depîrtș
ka zech pasî mi așzî că'l strigș înapoî. — El seînz-
tînz.

— Ce postemî jîpînele?

— Îmî eștl datorș doi mi doi irmilikî, vezî este
prea mîltș, balde Ivanel nî mi aî dat kezamî?

— Da, jîpînele, tot șatsl mî kînoamte, am mi
eș ce-va vîtișoare, îîî voiș pîtî cînstîî.

— Nî, balde Ivane, este prea mîlt patrș irmi-
likî! zise jidovlî kîmîtarș.

— Nî te teme jîpînele că voiș pîtî.

— Ștîî ce, balde Ivane, mai bine sî platemî
akș șn irmilikî sî rîmîî nîmai treî datorș, destî e
sî rîmîî treî irmilikî datorș!..

Bietșl Ion, amegîî de atîta vorbș mi că grijea
la komîșl sîș cel mortș akasș, skoase irmilikș mi'l
dete înapoî jidovlîșî, fîrș a mîî ce fave, mi plekș
înainte.

El fîkș toatș orîndșiala dînz datine sî'mî înz

morminteze konilamșel; dăse pșdin griș la moartă pen-
tră ka sș fakș kolayı, fersede kolivș, tșie o oaie
ka sș imnarș de pomarș, kemș pe prestș sș či-
teaskș mortșelș, mi çionli singșrș din skındarı de bradș
sikriamșel. Toate avestea le fșkș el singșrș impresș
kș femeea lșı kare nșmai înçeta de a plșnge m'a se
boçi, kșntșnd kșnd plșngea dșur kșm era obiçelș
Romanilor antiçı...

Kșnd sș rediçe pe mortș, lon 'm' adșse aminte
kș didese jidovșlș înapoı irmilikșl çe 'l lșase, mi
nș așea kș çe sș plșteaskș prestșlș. Alergș într-
șn sșflet nınș la ratemș.

— Jșptșnele dar çe imı fșkșmı? zise el jidovș-
lșı, fș bine de 'mı dș irmilikș kș mi 'l aı lșat mi
n'am kș çe plști prestșlș mi daskșlșlș, fș bșnștate
ama sș trșemșı!..

— Vreı șn irmilikı? întrebș Avrșm pe nenoro-
çitș Ion, sș 'mı daı iarș doı!..

Mı dșnș çe skoase de sșb çekmegea katastıxșl
de skrise iar doı irmiliçı la partita lșı lon, trase kș-
tiea mi i dete șn irmilikș. — Akșm emșı dator çinçı
irmilikı, balde Ivane, intıı treı mi akșm doı...

Ion în starea în kare se gșsia sșpșrat ka vaı
de el, nșı mai ardea sș stea sș fakș sokotealș, ba
niçı n'azșise çe sșșnea jidovșl, lșș iste irmilikș fșrș
a zıçe o vorbș mi n'açi îi fșșe drșmș, — alergș în-
tr'șn sșfletș pentrș kș'l amțenta akasș o mșlçime de
oamenı kș mortșl.

Șlaim vșzșșe kș okıı toatș istoriea imnrșmștș-
rıı çe Avrșm fșkșșe lșı lon. Avrșm îi zise: vezı ne-
gșștorie? ama sș te înveçı sș fıı negșștorș!.. d'a-
çeea te a adșș la mine șnkıș Moime! — Sș te gș-

temți akəm sꝛ mergi kꝛ gînte mi kꝛ gîni! sꝛ le taie xaxaməl. Ține ȣn sorokoveğꝛ sꝛ nîztemți kꝛte ȣinȣ parale de fie ȣe nasȣre, — mai sîntem datorî din sȣu-
tȣmȣna trekȣtȣ, sꝛ lamî tot sfangixȣ akolo. Xaî! uleakȣ! mi vezî deskide okiî sꝛ te înveğî sꝛ fîi ne-
gȣstorȣ!... zise kꝛ ȣn tonȣ imperatifȣ Avrȣm jȣnelȣi jidovȣ. Ȥlaim fȣ înkȣrkat kꝛ gînte mi kꝛ tot fe-
lȣl de nasȣrî lȣate de la sȣtenî ne rakiȣ, mi por-
ni kꝛ ele la drȣmȣ, lȣȣnd mi ȣn kodȣ de nȣine kꝛ elȣ.

La oare kare distanȣȣ este rȣdikatȣ o krȣȣe de
neatrȣ în mizlokȣl kȣmpiei. Se zȣȣe kꝛ aveastȣ krȣ-
ȣe e redikatȣ în memoria ȣnȣi kȣnitan rȣsȣȣ ȣemȣri
în bȣtaie kꝛ Bem. Bem kꝛ doȣȣ batalioane de in-
fanterie romȣnî de la Oradia-Mare, kꝛ vȣre o doȣȣ
kompanii de Sȣkȣi, kꝛ trei eskadroane de kavalerie
Virtemberg xȣsarî, (între kare o mare parte sînt Ro-
mȣnî de la Mara-Mȣrȣmî mi din komitatȣ Satȣ-Mare)
mi kꝛ o baterie de artilerie avȣ aȣdayea de a ataka ne
Rȣmî la Grozemi mi avȣ kꝛ dȣnmi o bȣȣlie gene-
ralȣ la Filipemi, aproape de Oneumi. Avrȣm sȣȣ-
nea kꝛ Bem a fost bȣȣt mi trȣpele sale fȣrȣ sfȣrî-
mate de strilikiri Mȣskali; (Avrȣm avȣsese soartea
sȣ însogiaskȣ armata rȣsȣȣ kꝛ markitȣnie de vînzare
mi fȣsese lȣat nrîns împȣreȣȣ kꝛ Moime mi kꝛ ȣn
oare kare Rozental din Bȣkȣreumi, de Ţngȣrî, mi fȣrȣ
dȣmî nîntȣ la xotarele Ţngȣrîi,) dar kꝛ foarte aslea
lokȣitorii de la Oneumi sȣȣȣ din kontra kꝛ Rȣmî
fȣsȣȣ bȣȣȣi mi natȣȣ bȣkȣȣi de artilerie ȣe le a-
vȣsese la Oneumi, fȣrȣ demontate de faimosȣ ge-
neralȣ, înkȣt fȣrȣ nevoiȣi a le lega kꝛ fringhîi mi a-
bea nȣȣȣȣ sȣ le tȣraskȣ...

În fine a cea krȳce fȳ plȳntatȳ în memoria znei
kȳnitȳn kȳzȳt în lȳntȳ...

Шlaim, sosind dinaintea azelei monșmentȳ, se
pȳse josȳ sȳ se repȳse. Dȳptȳ ȳe stȳtȳ kȳt va, îi
veni o idee: — Kȳnd amȳ tȳia eȳ gȳnile mi gȳnte
astea mi amȳ pȳne paralele în pȳngȳ?.. O! minȳ-
natȳ idee! zise în sine Шlaim. Шi el se dete la
suatele monșmentȳlei, dȳptȳ ȳe se zȳtȳ bine într'o
parte mi 'n alta, ka sȳ vadȳ daka vine ȳine-ȳa,
skȳase o kȳstȳrȳ de kȳditȳ ȳe o avea în pozȳnar mi
înȳenȳ a kresta biete le pasȳrȳ la ȳeafȳ. Voiȳ zȳce
kȳ am fost la xaxam kȳ ele!.. kȳgetȳ în sine jȳnele
ovreiamȳ. Din întȳmplare Bȳxȳr, viind desupȳ Okne
mi abȳtȳndȳse pe la zȳn satȳ zȳnde era orȳndarȳ zȳn
nepotȳ al sȳȳ, tokmaȳ skotea kanȳl dintr'o rovȳnȳ ka
sȳ iasȳ la drȳmȳ. Ajȳngȳnd în drentȳl kȳȳceȳ de
neatrȳ dete de Шlaim ȳe era kȳ kȳditȳl în mȳinȳ
plin de sȳnge mi biete le pasȳrȳ înkȳ bȳtȳndȳse.

Шlaim se fȳkȳ galbenȳ la faȳȳ. — O sfeklise
de tot bietȳl Шlaim, pentȳ kȳ Bȳxȳr era tovarȳșȳ
lȳi Avrȳm.

— ȳe faȳȳ tȳ akolo? îl întȳrebȳ Bȳxȳr.

— Zȳte... mȳ trimise jȳpȳn Avrȳm sȳ taiȳ gȳ-
nte le astea la xaxam...

— Ama! zise Bȳxȳr kȳ nimte okȳ marȳ, kare
vȳzȳnd nelegisȳrea szȳvȳrmitȳ de jȳnele ovrȳiamȳ, îi
veni sȳ 'i smȳlgȳ togȳ pȳȳȳisȳnȳ din kanȳ, însȳ tȳkȳ
pȳnȳ îl va adȳȳe înapȳi la ratoȳȳ. — Bine dar, sȳ
mergȳ îndȳrȳtȳ... aidem înapȳi!..

Шlaim, kam kȳ inima în doi pȳrȳ, lȳȳ gȳnte le
mi gȳnile ȳe înkȳ nȳ mȳrisȳrȳ, pe snate, mi nleȳȳ
înainte. Bȳxȳr venia pe șȳma lȳi.

Kând sosiră la rateșă, Băxăr începă să 'mî sfi-mie vestmintele de pe el spînd grozava nelegisire ce făcuse Țlaim. Avrăm sări să ia pe Țlaim în palme, akoperîndul de injerii. Țlaim se lăsa kă 'Avrăm kăt ptea să se apere. Băxăr mi balăbăsta Răxala lăar kăte șn lemnă; dar el fiind mai tare se apăra în kontra tătloră.

Avrăm dăpă ce vără kă nă merge treaba kăm sokotise, începă să 'l jădece fiind kă nă pats să 'l bată.

— Ce ai făkt mîmelsle? ce ai făkt nelegisî-tle?... zise Avrăm nelegisîtslăi Țlaim.

— Am fost!.. am!.., la xazam... gimtele!..

Țlaim fiind kă n'avă inkătrăș, kă o feshelise de tot, kăstă să șnșe adevărs!, — dar o inkărkă pînă ce îl veni în mînte kăm să kîrneaskă mîncîșna: — pasărilor le a venit șn răș kă 'din senină, zise el, mi eș m'am temșt să nă moară... era prea strîns legate de nișoare!..

— Șnșkatsle! ai făkt o nelegisire să le tăi tă!.. Ai voit să ne șnșrăi pe noi pe toți?... nă mî a fost frikă de okîsl chelăi Prea-Înaltă...

— Ba nă, zise Țlaim skăgnîndăse în kană, — Le am tăiat să fie de vînzare pentră kremtîni-kare măpănkă...

— A! mîmelsle! a! blastamatsle! adăogă Avrăm kă Băxăr mi kă Răxala, arănkăndă ne dînsul o ploaie de injerii.

Din întămnlare Moime mi toată cheata ovreiască se întorcea de la satul din josul rateșslăi, nă departe de akolo, mi venia să dea lăi Avrăm o pșoz idee de negoșă ce le venise în kană, să meargă vre șnăl

din ei la Băkremți s'înkirieze o kas' unde-va ka s'îie întrînsa marf' mi s'î mearg' din kas' în kas', mi mai ales la familiile Moldovenilor strămutați akolo, s'î le prok're tot felul de m'rf'ri de kons'magie, k' p'eg'ul mai jos' de k'ut k'm se g'ăseste la b'kani sa' la prek'negi rom'ni, mi k' k'ins' a'esta vor brava îns'mi legea ce îi op'rente... I'dik z'cea iar' k' s'î konfrate al s'ă' îi skrise k' telegraf' de la Băkremți k' este s'î post' la m'ni'ipalitate, kare n'ar treb' s'î le skane mi k' va merge el s'î 'l priimeask', adik' d'a omor' k'ini k' xan'ri priu k'ital', mi unde n' va fi mizlok s'î skoau' k'ini a-far' din k'rgi, s'î se g'ce ne por' mi neste zapla-z'ri ka s'î a'g'ce xan'gile otr'vite...

Ei intr'nd k' tog' în ratem' tokmai deter' de Avr'm k'nd j'deka ne Ilaim. T'bb'ir' k' tog' ne biet' j'ne, il p'ser' la p'mint': I'dik de la Po-iene il g'inea de p'ioare, Avr'm de kap' mi Moime îi k'ra ne nemilostivite k' s'î ciomag', înk'at biet' j'ne sbera din toat' p'sterea mi se sv'rkolea ka s'î mearne s'ăb m'zinele lor'.. D'p' ce biet' j'ne f' bine b'lt'at, abia sk'p'nd de la tort'g', o r'p'se d'a f'ga k' kap' gol' mi ka vai de el. B'x'g se renezi s'î 'l priind' s'î 'l ad'k' iar'mi dinaintea trib'nal's'li I'de'ă, dar Ilaim al nostr', iste de p'ior' ka o k'p'rioar', s'î te g'ii b'ziete! ni' k' k'ini n' 'l ar mai fi aj'ns... Fiind k' el n'av'sese, r'vash' de d'gm' ka s'î noat' merge la Băkremți, k'm îi era în k'get', mi fiind k' koreligionari s'î il maltratase, k'eta s'î g'ziask' vre s'î s'rijin' ne l'ng' b'ni' rom'ni. — El se dirig' s'îre takt' s'ăb'refekt'rei lokale.

Ion, d'p' doz' zile, merse la t'rg' Bak' de

vînduse o kîrșă kă varș ce 'l avăsese pîegzîtit, mi îndată ce se întîrî a kasă veni la jîpîen Avrîm sî 'mî plîteaskă datoriea.

— Bine te am grăsit jîpînele! veniiș sî dî plîteskă bani kă kare m'ai împîrîmîstat.

— Bine ai venit balde Ivane! ce? ai banî akîm?..

— Poftim, jîpîne, sî irmilikă kare mi 'l ai dat kînd am îngîrîat komîlîl, akîm sî mî sîrî kîte parale este tîmîia mi lîmîrîrele, o fi vre sî mfertă saș o jîmîstate irmilikă?..

Avrîm lîrî ikosarîl dîn mîna lîi Ion mi 'l pîse îî kîstiea cekmegeli, pe sîmî zise: ai fost dator çinçî irmilikî; ai plîtit sîrîl, rîmîne sa plîtemîl înkă patrî irmilikî, sîte sînt skrise la katastîfă...

— Çe zîçî jîpîne? adîogă deranîl sîmită, de sînde mi ai dat dîmîneata mie çinçî irmilikî?.. fe-reaskă Dîmînezeș jîpînele! adîdî amînte jîpînele kă mi ai dat nîmaî sî irmilikă, mî anoi mai este tîmîia mi ont lîmîrîrele de çeară, de çelea kare sînt atîrîate kolo sîsă...

— Nî se poate katastîfă este dovadă kă emîl datoră çinçî irmilikî, sîte este skris!..

— Zîçî dîmîneata zăș kă mi ai dat mie açeî banî? Iaka sînt trîi zile kînd am venit la dîmîneata mi 'mî dedemî sî irmilikă, tot satîl mîtie, kîm Dîmînezeș se fîkîrî çinçî, orî patrî?.. Na, iaka îdî mai daș o jîmîstate nentîr tîmîie mi nentîr lîmîrîrele.

— Lasă sîkîmanî dîn snate, balde Ivane, daka nî platemîl patrî irmilikî.

— Jîpîne este nîkată de Dîmînezeș! kît mi ai dat mi eș îdî înapoiăiș... Vezî bine kă mi sa întîm-

plat mi mie o nenorocire, fi mi dămneata mai kre-
utină!.. dăne mi pentru tîmîie o jîmătate irmilikă,
na!.. mi Dămnezeș sî 'mîi dea bine mi sîntate! Ion
pîse pe tarabă o jîmătate ikosarș. Akem rîmîi sî-
ntosă!

— Balde Ivane! nîmîră aicî patră irmilikî orî
lasă sîmanș din suinare zalogș.

Ion se dîng sî nî fakt gîlciavă, dar vîzînd kî
jidovî kîmîtarș întînse mîna sî i ia sîmanș din
suinare, se înfîrie.

— Lasă jîpîne sîkmanș kî mî am nîtîtîș cîn-
stitîș!

— Nî, trebîse sî platemî patră irmilikî, moî!..
șîmî jidovî nîînd mîna pe suinarea Romînsîșî.

— Nî pîne mîna pe mine jîpîne, kî mî dîi
de primejdîe!

— Platește bani, moî!.. strîgî tukă odată A-
vrîm aurîns.

— Mî am nîtîtî!.. Nî mî am nîtîtî cînstitîș?..
zise Ion mai liniușit.

Avrîm smîlse pe jîmătate sîmanș din suinarea
Romînsîșî.

Ion nîrînd orî cî rîbdare:

— Jidove! te taiș kî tonorî de veî îndrîsni
mîi mîlt!

— Moî tî emîi talxarș!..

— Mî am nîtîtî cînstit, cî mai vreî kî mine?..

— Eș îaș sîmanș tîș, desbrakî kîrînd sî-
manș!..

— Lînîtorî afîrisite!.. zise Ion fîriosă, jidovî
rîi fîrî de sîflet! sîgeuî sîngele kremînsîșî mî 'l
bîgadi î nîkate! te taiș akî kî tonorî daka veî

pune mîna pe mine!.. Și Ion skoase în toporanș
 ce 'l pîrta pe sîb kojokș înfîntș la ținștoare, mi
 voi sș iasș afarș din kîrșizmș.

— Talxarșle! desbrakș sșmanș daka nș pla-
 temș patrș irmilikî!..

Kșmștarșl se fșkș kș nș vede jșmștatea de i-
 kosarș ce Ion i o pșsesse pe tarabș.

— Tș emș talxarș, moi! ai voit sa omorî pe
 mine la drșmș, vii akșm mi la dșgheana meș!.. mi
 repetșnd kște-va blasfeme ce Ion nș le înghelega, se
 repezi asșpra lși.

Ion îi dete în brîncî de merse d'a rostokolș nî-
 nș în fșndșl kșrșizmei, șnde se opri de în polobokș
 kș rakiș.

— Ghevalt! strigș Avrșm mi Bșxșr kș bala-
 bșsta mi kș vre o dșl jidovî ce alergaserș sș pșe
 mșna pe Ion. Ion fș silit sș se anere, mi din întșm-
 plare îi kșzșse sșmanș din snate pe kare îl înxșșș
 Bșxșr mi se dșse kș el în kșrșizmș. Dar Romșnșl
 în desperație, ka în omș ce ar fi tîrîțș de valșrile
 șnei ape fșrioase, saș ka așel ce se xotșraute sș în-
 tre într'o kasș kare arde sș skoagș vre în konilș,
 el se renezi în mizlokșl jidovilor, mi emș anoi dintre
 ei kș sșmanș în mșnș, nlin de sșuge mi sgîriat ne
 obrazș, kș kare anoi se denșrtș spre kasș. — El
 șnșse tșțșlor sștenilor întșmplarea kș orșndarșl...

Avrșm sșnșratș, fșriosș, îmi pșse șaobotele de
 grab mi'mî lșș kșșisla de blanș pe kanș mi zise lși
 Bșxșr sș pșe șaoa pe în kalș ce 'l avea îngrajdiș
 de prinăș, sș se dșkș kș katastixșl la sșnșrefektșrș,
 mi mșkar de ar keltș ori kșt akolo, sș învege min-
 te pe asemenea șeranî minei. — El avea oare kare

taktă în asemenea împrejurări, căuta mai întâi să dea okii către sursorefektorul în parte, adică de a vorbi ce-va către el singur între patru ochi...

El mergând la sursorefektor găsi pe Ilaim stând afară. Avram căm îl văzu îl akoneri de înjurături și într-o revedere în cancelarie să găsiască pe sursorefektor, să-l informeze că de Ilaim, să-l înkidă, să-l nedensiască ca pe un mîmelă.

Avram însă rămase înlemnit pe pragul cancelarii sursorefectorului fiind că linsia sursorefektorul.

— Ce vreți jupăne? întrebă ajstorul de sursorefektor: nu jupăne kare skriea la o masă, într-o încălțură!

Avram înaintă către o fagă kartenitoare, către kăchila de blană în mîini și către katastrofă.

— Ce e jupăne? ce ai?

— Am datorii să skodă, — nu talhară de gurană mi este datoră patru irmilici și tagadămte!

— Este către bănu seama datoră, jupăne? ai înskrisă?

— Șite este la mine katastrofă kare dovedămte, este skris akolo!...

— Bine, jupăne, unde îți este cărtiea? să dai cărtie, zise ajstorul sursorefectorului.

— Domnă sursorefektor, mă rog, nu este akasă?..

— Nu, jupăne, se află deșă nînt la Bakă, dar nu face nimic să dai dămneata cărtie și să kemăm pe datornici și ai...

Avram rădikând ochii și zîndu-se în fisionomia amoliată mai bine, simți prin vinele sale fărnicind niște flori rezi; i se pără că ochii 'l înmeală, că nu vede bine. El rekunoscă în fisionomia acestor am-

ploiatș pe antagonist lăi de la Poiene, — pe Terapont.

Însă înțetș, înțetș lăș sșflet jșpșn orșndarș, pentrș kș amplotatșl nș'mi skimbș de lokș aerșl mi nș arștș kș'l ar kșnoamte: — O sș avegșl bșnștate sș trimategș îndatș ka sș'l adșkș?

— Fș petigiea, jșpșne, lasș-o aișl mi vino mșine de dimineadș.

Șu logofegelș kare de kște orș trevea pe la ratemșl lăi Avrșm era tratat kș kște șn naxarș dera-kiș îi skrise îndatș petigisnea în kare zivea kș Ion plșiamșl îi tșgșdșemte banș țe i e datorș, kș i a violat domicilișl sșrind kș șn tonorș sș șvidș pe mai mșlșl negșșștorș de la ratemș etc, kare petigie o mi dete ajștorșlșl de sșbnrefektș.

— Sș viș mșine, jșpșne, kș veș gșsi pe ęranș aișl.

— Mș rog matalș, adșogș Avrșm, așela e șn talxarș kare a neșinslit po mine, sș dam la el bișe, mș rog, sș batem pe el kș a neșinslit po mine, po negșștorș!..

— Lșșș, jșpșne, nș ne învșșa dșmneata țe sș fașem...

Avrșm xotșrș sș nș lase sș i skane nișl țeș mai mikș okazie.

A doa zi Ion fș konfrșntat kș kșmștarșl sșș la sșbnrefektșrș, dar Avrșm se încerkș a intra mai 'naintel la Terapont ka sș vorbeaskș țe-va, dșpș obișeiș, între patrș oki, însș nș prea emi mșlșșmitș...

Terapont era șn jșne sșșdiosș, țe nș prea avșsese deșnrinderea așelșl obișeiș a se mitsi de jidovi, pe kare eșșperiendș îl korigeășe de mșlte defekte. El

pinea prea mlt la opinie, mi voia n postl s a fi n om drent m impargial, s n asnreask pe nimeni m'a se konforma ntr tot legilor. — N voea ka lmea s'i mnte vre odat despre o greameal ce a fkst-o, ka jne, knd rnise pe fata zni Israilit, k de a ceea el i grnte m prtinnte pe Romni; el ar fi dat drentate m kiar inemigilor li dka o avea.

Dar el ns era kam fisionomist; ngelegea dp oki, dp vorbe, dp manieri pe klnabil m pe om drent...

Terapont ntreb pe Ion niam el ce venise m sta k kanl gol dinaintea sa, dp ce i itise reklamagiea dat de Avrm :

— Sne, emi dator aesti ban, m anoi a mers akolo s vizi oamen, s fai rele ?

— Da, da am martri pentr aeasta ! rpnse Avrm priuit m aprins ka tot ela ce akz pe n altl.

— N te ntreb pe dmneata, jpne, las'l pe Ion s rpnd, zise amuloiatl k n aer serios m ntorknd-se ktre stean.

— Ai priimit de la dmneali bani ce reklam? emi dator?...

— Fereask Dmneze kokonamle ! s n'ank s m mik din lok dka snt dator e o para la dmneali.

— Este skris la katastif, m rog !.. adog Avrm, arnd terfelogl ce l pinea n mn.

— Kokonamle, ama s 'pi fak Dmneze parte de viag m de feriqire ! asklt : am ngronat n konil al me, snt iai zile ast-z, m m'am

fost rsgat de dsmnealsi jspn negstors de kolea, s fak poman k n'aveam k che s nltesk prestls mi dasklslsi; s m impmste k sn irmilik, ne kare il am dat eri inanoi; mi am mai lat de la dsmnealsi, site, ont lminrele de chear din dsghean mi pgin tmiie, che mi le nssese minchestea o jsmstate irmilik, kare i-am nltit tot eri. — Ns mti fereask Dsmneze mai mlt la sfltsi me!.. Site am ingronat konilamsl, sint krewtiush, s n'am parte de lmina okilor, s n'ansk s m mimk d'aii daka ns sni adevrsl..

Ion arta in nevinovdie mi k tot foksl sni om k konsiind, aeea che se intmulase.

— Nsmai sn irmilik ai lat, omle? intrebr ajstorl snrefektorsli, manoi che, s'a mai azit vre odats ont lminrele de chear mi pgin tmiie, o jsmstate irmilik?..

Avrm cel che min aci imi fksse idee s vnz pentr datoric oi, boi che va gtsi la Ion, intinse iarb amplotlsli katastix s, afirmd in gtra mare chele che reklama.

— Las jspne s rsnnd Ion mianoi s sni dsmneata. — Ai martsl kremtine? podi s dovedemti?.

— Ma rog este negstorie asta! e nltesk a-rend la ratemi, am dat bani la el!, adrog Avrm kam nemldmit de kinl km provedase ajstorl snrefektorsli. — Mai bine s'ar fi ingeles k insmi snrefektsl daka era akas.

— Este martsl kiar om de legea dsmnealor, kare a fost de fag knd imi dete sn irmilik mi tmiia k lminrelele kare i le am nltit.

Avrăm îmi adăse aminte că vâzuse pe Ilaim afară mi că în adevăr el a fost faptă kund îmbră-măstase pe sâteanul. — Se temă dar că nu căm-va să dea el dovadă.

— Este un mimelă așala! este un ticalosșle!.. adăogă Avrăm prinit la vorbă.

— Ia arată dăpă katastifă ce ai dat lui Ion? ia să vedem! Terapont se adresează către Avrăm.

Jidovul cămătară replică că Ion îi e datoră mi că dacă va pierde de la el mi va pierde mi de la alții, atânci sărăcime mi că ce va plăti orînda de doze săte galbeni pe ană, kare i a nămrăat proprie-tărești? — Nu mai pădă kund zicea Avrăm aștea oșta mi pentru căi trei săte galbeni kare îi lăse Grigore...

— Fie jupăne că este prea mălt, adăogă Te-rapont, să iei țină săte la săte, adică țină irmilici pentru un irmilikă... — Unde di e dovada kremtine?

Ion emi afară mi cămă în lăntre pe Ilaim kare mărțirisi în fața aștorității mi 'n fața a cător-va săteni, kari veniseră într'adins akolo, cele ce mțiea; din a căreia deklaragie mi din arătrile săteanșli se inkredindăreă toți de ființa adevăreșli.

Avrăm îndată ce deie că okii de Ilaim nu se pătă săpăni d'a i adresa injuri în limba evreo-ger-mană mi așela rășpănzăndă-i-le înapoă, făcăreă atita gblăgie, inkă amplotat fă nevoit să i someze de trei ori la tăcere mi pe șrămă a'i da afară din kan-chelarie.

— Dăte kremtine sănștosă akasă, mi d'aci în-ainte să te feremă că de fokă d'a mai lăa bană că îmbrămășă de la jidovul cămătară...

Avrăm vâzîndu-se într'acest kină kîzîst, perzîndu-și proceșul, xotîrî a merge la akîș ka sî ridîce akolo kîș pîrvelîș kîș kîzelîș ne totî jîdovîi, mi kîș o xalalae mare, sî țearu destîțîirea avelîi amuloiatîș kare l a nedrentîgit. —

Afîndu-se, prekîș mai arîtarîș, mai mîldîsî-tenî kari veniserî la sînprefektîș sî sîșdie ne Ion, akîș se 'ntîrînaș mîldîșmîldî la kasele lorîș; — ațestia sîșserî țelor l'alîi sîtenî, kari amîntaș kîș nerîbdare sî afle resîltatîș lîi Ion kîș orîndarîș, kîș a kîștigat drentatea. — Sîtenîi sîșpîradî ne kîșvîșmarîș kîș îî in-kîrka tot-d'așna la bîștîrîș mi îî lîșase anroape îî pînzele albe, lîșîndu-le kîște o sîșî la sîșî mi mai mîlt kamîșîș, se adîșnaserî îî mîzlokîi satîșîi, ka kîșm fîțeaș soborîș.

Iar Avrîș țel țe mai întîrîziase dîșu nîmte trebîrî, înkîlikînd nekîjîit kalîi, kîș katastîfîș la sîșpîșoarîș, lîș dîșmîș înanol sîre ratemî mi kîșta, fînd dîșmîș p'akolo, sî treakîș kîar nîin mîzlokîi avelîi satîș. — Din întîșmînlare tokmai trekînd mi șîș gîganîș kîșlare ne demelate, întî'o parte a satîșîi, fîșese șîș rîșîș așgîrîș pîntîș Avrîș. Romîșîi prekîș la fîkîșt Dîșmîșezîș, îî plave sîș aîbîș de vorbîș mi sîș rîdîș kîște odatîș!..

Nîș pîștem sîșșue de sîgîrîș daka gîganîșîi saș orîndarîșîi țe venîa întî'șî sîșfîetîș, sîșînd rîșîș mi kam kokomîș ne kalîș, încîșpîrîș sîștenîi a da kîote mi a xîșîdîi, înkîșt de la șîș kamîșîș al satîșîi nîîș la al-tîș, kîșîșregîșîi nostrîș fîș pîștrekîșt kîș alaiș. — Avrîș, kreșînd kîș lîi î se adresa ațestia, dete Diavîlîlor mi negîșștorîia lîi mi tot. — Xotîrî dîșu ațeasta îî kîșgetîșî, sîș îa șîș ratemî la Dîșțîenî, anroape de mo-

nastirea Slatina, ka, daka nș va mai pștea șș gie kasș bșnș kș lokșitori de la Trotșmș, șș aibș șn alt nșn-ktș șnde șș se strșmște...

X.

Bacău, Odobeștii si Drăcenii.

Bakșș e șn urea frșmosș oramș lșndșl din nșnktș de vedere ka posigisne mi imortandș komercialș.

Sure partea de la Estș mi Sșdș este okolitș de apa Bistrișa kare, kșrgșnd ne șn nrșntș petrosș, po-artș șndeale sale kristaline mi indestșl de profșnde intr'o insemnatș lșgime mi formșnd mai mșlte ramșre. Nenșmșrate nște ne fie kare zi, inkșrkate kș grșre mi lemnșrie, trekș șnele dșntș altele kș izșiala șșgeșil, la vale sure Galașil. Sure partea de la Nordș este mșrginit de o frșmoasș kșmpie, șnde se fak arșșrile mi semșntșșrile șetșșenilor. — Pșșin mai deuarșe kșmpiea așeasta se mșrginșnte de șn mirș de dealșri, a le kșrora vșrfșri seamșntș kș nime montikșle. — Dealșl e nlin de varietșșil, konrind kște-va sate mi o mșlgime de vii kș grșdinil, nșmit Kșlșșșra. Sure sșdș, oramș-l este invenișat kș satșl Leteeș mi de Bistrișa, urekșm mai arșșarșm. Malșrile Bistrișei se vșd de denarșe redikșndșșe ka nime fortifikacijil; sșnt mșrginite de nenșmșrate șșlșil, nște mi tot felșl de arșșri. Dșntș șe treșe șine-va

ne nodsl ȳel lȳngȳ neste riȳ, mi kare nȳ se aflȳ tok-mai in prea bȳnȳ stare, ȳrkȳnd mi skoborȳnd ȳn dealȳ, dinkolo de malȳrile anei; se aflȳ ȳn mesȳ roman-tikȳ ne kare kȳrge Siretsȳ, in vekȳme nȳmit *Agurus*, ȳe kȳrge din Bȳskovina de lȳngȳ ȳinot: aȳel riȳ a-tȳt de reuȳmit, martorȳl fantelor strȳlȳȳite din Moldo-Romȳnia... Nenȳmȳrate dȳmbrȳvȳ, nȳjiute nȳkȳte, sate, kodri, kolnice mi tot felȳl de varietȳȳȳ, reure-sintȳ ȳele mai nȳkȳte paesage akolo. Inȳre aȳeste se nȳmȳrȳ Sȳȳȳemȳti, proprietatea fiȳlȳi lȳi Ion Stȳrzia ȳel dȳntȳ Domnȳ Romȳnȳ, dȳpȳ revolȳȳiȳnea de la 1821. ȳrekȳm in ȳeara-Romȳneaskȳ fȳ Gregore Ghika, a kȳroȳa memorie e lȳsdatȳ de toȳȳi Romȳnȳi; mai ales kȳ ei dekretarȳ denȳrtarea din ȳearȳ a kȳlȳ-gȳrilor greȳȳ, ȳeȳa ȳe fȳ ȳn preȳdȳ de emanȳinarea monastirilor zise inȳkinate... Sȳȳȳemȳtiȳ e sitȳat ȳȳb koasta dealȳlȳi stȳngȳ desȳre Bistricȳȳ; kodrinde ȳn nȳmȳrȳ de kase mi 'n marginea din vale a satȳlȳi are o frȳmoasȳ biserikȳ, konstrȳitȳ de neatrȳ mi de kȳrȳmidȳ.

Semȳntȳrile de tot felȳl de prodȳkte mi nȳmȳ-nea vitelor este renȳmitȳ ne mesȳrile riȳlȳi Siretsȳ. Kȳrsȳl ȳȳȳ seamȳnȳ prea mȳlt kȳ al Argemȳlȳi mi kȳ al Oltȳlȳi, ȳe poartȳ ne sminarea ȳndelor sale toate avȳȳiile ȳele inȳsemnate a le ȳerȳl, frȳkȳnd a rodi kȳ-mȳiile m'a se inȳȳri kodriȳ.

Bakȳl se afla inȳrȳn fel de nregȳtire de ȳrii-mirea ȳnȳi ministrȳ kare se amȳtenta ȳȳ treakȳ ȳrii-el. — Gendarmeria sta gata in ȳniformȳ, ȳligile e-raȳ mȳtrate; kȳnȳelariile, nrefektȳra, tribunȳlȳl, toate eraȳ inȳgrijiate nentȳr nȳskai-va inȳvestigȳȳi.

Tribunalul mi nrefektura de Bakx se află alturate una de alta, tot sub un același acoperiș.

În partea dreaptă față se întinde o piață; acolo se află tot d'asupra nimite pătine uline ca, ane, pentru kazari de foc, iar în dos sunt grajdurile pentru caii gendarmilor; fiind tot aici arestul pentru kriminali mi kasarna gendarmilor.

Se știe că în Bakx se găsesc multe lăcrări bune, pe lângă e școala publică de băieți mi externatși de fete... Pensiunea fiind numeroasă, ca m'a Berladschi, se află mîlți bărbani stimabili, multe proese de nădat la tribunal și mîlți advocați.

Fratele Andrei, cel ce sosise de două-zile ca Lina, în acest oraș, trecînd spre a merge la părinți ca să îi cerceteze, se dăse să viziteze tribunalul. — Tokmai în acea zi se cerea procesul dintre enitroni stăruî rînosatșii Pavlake, care a lăsat prin testament, să se fîndeze în ospitală în orașul Bakx, ca prokatorișii fiicei adoptive a rînosatșii, cei ce se lăntă ca fel de fel de argumente să dărim legatșii testatorșii, pretestînd o klasă. ca rînosatșii n'a lăsat legitimatșii fiicei sale. Ca toate acestea se află două testamente, unul mai vechi mi altul din anii mai din urmă, care amîndouă sînt conforme mi aratșii lămurit ca doringa testatorșii este d'a se fînda în ospitală în orașul Bakx, iar fiicei sale adoptive îi lasă o momie pentru susținutșii, ca condiție d'a nu o vinde m'a nu o puse nici odată emanetșii; adîugînd testamentul, ca aceasta e ca să nu rîmie dînsa, pe lângă s'a vîzst mai multe esemne, în scriere mi în rîinșii...

Oamenii de legi, advocați erșdini mi vekl am-

polișii, desbriteaș ayeastă kestione, kare a devenit prin omisiunea pŭblikă, o kestione națională. Ūni, pretindeaș kă dŭpă legi se poate strika testamentul, fiind kă testatorul n'a lăsat legitimatul, partea ce se dă orfanii, alții sŭșinează kă legitimatul este konrins în ayea momie nŭmită, mi kă klăssa d'a nă o vinde m'a nă o pŭne emanetă este o prevedere a rŭnosatŭlŭi kă să nă rŭmînă orfana într'o zi linsită de pŭ-ive... Înșă în generală omisiunea pŭblikă era să nă se strice testamentul rŭnosatŭlŭi Pavel, fiind kă el a înkinat starea sa nașionei, în folosul sŭravilor, în ajtorsi mi kăstarea yelor nenoroyiŭi...

Pe kănd se petrecea cheretarea ayeastă faimosă proyesă, kă mirarea tŭtŭlor se vŭză grŭmădindŭ-se la pŭfektŭră o mŭlțime de oameni Romăni mi jidovi, kă kŭm ar fi fost ŭn fel de manifestare.

Romăni alergaseră să vadă ne ŭn vestitŭră de kăi, al kŭrŭia năme nă este streină pŭnŭlŭlŭi, saș kă ŭn asemenea năme se află skris ne konverta ŭnŭr kŭrŭi pŭblikate din Iasi mi din Bŭkŭremŭti... Nă era ŭn omă kare să nă zikk atŭnŭi kă i a perit ŭn kală, o iană, saș mai mŭlț kăi. — Poligaŭs lokală prin-sese ne ayeast faimosă geambamă mi 'l arestase la pŭfektŭră, ŭnde, pŭrekŭm ziseră, oameni se strinse-seră să 'l vadă... Iar jidovi, în a kŭrora frănte se afla Avrăm, veniseră să sŭșie protestarea în kontra amnloiatsŭlŭi de la sŭnpŭfektŭră, kare nă lăssase orŭndarsŭlŭi de la Trotŭmŭi drental d'a jefăi ne loksitori, pŭrekŭm mai fŭkŭse. Partizani lăi Avrăm strigaș în gŭra mare țerănd destitsirea kiar a sŭnpŭfektorsŭlŭi de la sŭs zissŭl okolă; mi alții cereaș darea ŭi jŭde-, kată a amnloiatsŭlŭi, ajtorsŭlŭi sŭă. Jidovi veniseră